

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้โฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
เมืองเลย อำเภอเมือง จังหวัดเลย

The Development of English Reading Skill by using the Phonics for Elementary Students
4 (Prathomsuksa 4), Muang Loei School, Muang District, Loei Province

สุทิน ศิริเสาร์¹ นุชชนารถ คำมุงคุณ² มนิจิณี ศรีบุตร³ ศศิกรณ์ ทองเดช⁴ ชัยมงคล ปินะสา⁵ อาทิตย์ ธมมา⁶

Sutin Sirisao¹ Nutchanat Khammongkhun² Manisinee Sribut³ Sasiporn Tongdet⁴ Chaimongkol Pinasa⁵ Atit Thomma⁶

E-mail: atitthomma@hotmail.com

โทรศัพท์: 0870832936

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้โฟนิกส์ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน โดยใช้โฟนิกส์ 3) เพื่อประเมินวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเมืองเลย อำเภอเมือง จังหวัดเลย จำนวน 1 ห้อง จำนวน 30 คน โดยมีกลุ่มควบคุมจำนวน 15 คน และกลุ่มทดลองจำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนที่ใช้การสอนแบบโฟนิกส์จำนวน 1 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมดเป็น 1 คาบ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, การหาค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ 80/80 (E1/E2), และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยสถิติทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (Paired Samples T-test) ผลการศึกษาพบว่า

1. การพัฒนาประสิทธิภาพของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การทดลองใช้แบบหนึ่งต่อหนึ่ง การทดลองใช้จริง มีประสิทธิภาพกลุ่มควบคุม (E1/E2) ตามลำดับดังนี้ 88.28/72.10 มีประสิทธิภาพกลุ่มทดลอง (E1/E2) ตามลำดับดังนี้ 88.28/68.70 และผลการหาประสิทธิภาพของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ พบว่า มีประสิทธิภาพกลุ่มควบคุม (E1/E2) เท่ากับ 87.66/84.16 และมีประสิทธิภาพกลุ่มทดลอง (E1/E2) เท่ากับ 88.26/85.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่เรียนด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับพอใจมาก

โดยสรุป การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้โฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองเลย อำเภอเมือง จังหวัดเลย มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น คือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องที่เรียนจากการใช้สื่อดังกล่าวสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน มีความพึงพอใจในการเรียน สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมีคุณลักษณะตามที่ต้องการได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: การพัฒนา, ทักษะการอ่าน, โฟนิกส์

Abstract

The objectives of this research were: 1) to develop English reading skill by using the Phonics 2) to compare achievements of pre-test and post-test by using the Phonics 3) to accesses students' satisfaction with learning about the development of English reading skill by using the Phonics. The research samples were 1 class: 30 students, there was 2 groups (a control group and an experimental group, 15 students). The instruments used were teaching plan with the Phonics 1 plan, 50 minutes and satisfaction survey form. Statistics used were mean, standard deviation , E1/E2, and paired sample t-test

The findings were:

1. The development of the control group and an experimental group with learning about the development of English reading skill by using the Phonics found that an one-to-one testing, a real experiment for the control group and the experimental group as following: the efficiency of the control group (E1/E2) was 88.28/72.10, and the efficiency of the experimental group (E1/E2) were 88.28/68.70 and the results of efficiency of the control group and the experimental group with learning about the development of English reading skill by using the Phonics found that the efficiency of the control group (E1/E2) was 87.66/84.16 and the experimental group (E1/E2) was 88.26/85.87, which was higher than the specified criteria 80/80.

2. The students Prathamsuksa 4 semester 1/academic year 2021 with learning about the development of English reading skill by using the Phonics had the efficiency in learning post-test was higher than pre-test statistically significantly 0.05.

3. The students' satisfaction with learning about the development of English reading skill by using Phonics was at a very satisfactory level.

Conclusion, the development of English reading skill by using the Phonics for students Prathamsuksa 4 had the efficiency and effectiveness for students due to the students gained more knowledge, that was, the efficiency in learning post-test was higher than pre-test, the students were satisfied in learning, and they could apply in learning activity to develop their learning as much as they could.

Keywords: Development, Reading skill, Phonics

สุทิน ศิริเสาร์¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

นุชนารณ คำมุงคุณ² นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มนิษิณี ศรีบุตร³ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ศศิภรณ์ ทองเดช⁴ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ชัยมงคล ปิ่นะสา⁵ อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

อาทิตย์ ถมมา⁶ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาในปัจจุบันเป็นการเรียนรู้ในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในด้านต่างๆ อาทิ ด้านการสื่อสาร ด้านเทคโนโลยี ด้านการคิด เป็นต้น เนื่องจากการเรียนที่ยึดเอาตำราหรือเอกสารเพียงเล่มเดียวก็ไม่สามารถเรียนรู้และเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทั่วถึงและไม่สามารถทวนถามผู้อื่นได้ สิ่งที่จะเป็นกุญแจสำคัญในการเปิดโลกทัศน์ในยุคโลกาภิวัตน์ได้นั้นจำเป็นต้องมีความสามารถด้านภาษาซึ่งภาษาที่เป็นสากล คือ ภาษาอังกฤษ เพราะหนังสือหรือข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และเป็นปัจจุบัน โดยส่วนใหญ่จะถูกเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังคงเป็นตัวเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้คนจากที่ต่างๆ เข้าด้วยกันผ่านการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงถือว่าเป็นภาษาที่สำคัญเพื่อการเรียนรู้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะด้านการพูด ทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านการอ่าน และทักษะด้านการเขียน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นทักษะสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องนำไปใช้ในการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง การติดต่อสื่อสาร การพบปะผู้คนในสังคม การรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ (วิจิตร ศรีสะอ้าน, 2556)

การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาในการจัดการเรียนการสอนที่ดี ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะทางภาษา นอกจากนี้ ความไม่มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษยังเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้ไม่กล้าพูดหรือใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่สามารถออกเสียงคำในภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง อาจส่งผลให้การติดต่อสื่อสารล้มเหลว การออกเสียงที่ถูกต้องเป็นผลให้การพูดถูกต้องไปด้วย (ศันสนี โคตรชมพู, เชาวน์ อินโย และจุฑามาส ศรีจพนงค์ 2559, น. 310)

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการสะกดคำ ทำให้ผู้เรียนได้พบกบเสียงแต่ละเสียงของการอ่านจริงในบริบทของภาษาเขียน ช่วยให้เกิดความตระหนักถึงเสียงต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันในแต่ละคำ ซึ่งคำหรือกลุ่มคำเป็นพื้นฐานที่ ผู้เริ่มเรียนสามารถใช้ฝึกวิเคราะห์เสียงเพื่อนำไปวิเคราะห์คำอื่นๆ ได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังสามารถช่วยแก้ปัญหาการอ่านเบื้องต้นของผู้เรียนก่อนจะผ่านไปถึงเรียนในระดับสูงต่อไป สอดคล้องกับแนวทางการสอนของจอลลีโฟนิกส์ (Jolly Learning, 2011) ซึ่งถูกคิดค้นโดย Sue Lloyd และ Sara Wernham นักการศึกษา ร่วมกับ Chris Jolly เจ้าของและกรรมการผู้จัดการบริษัท Jolly Learning Ltd. ที่ได้พัฒนาขั้นตอนวิธีการสอนโฟนิกส์ที่สนุกสนานและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน กับกลุ่มนักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่าวิธีการสอนของจอลลีโฟนิกส์ ทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงการออกเสียงคำศัพท์ มีความรู้เรื่องการออกเสียงแต่ละพยางค์ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านและการเขียนได้ (Sirinya Sangkomon, 2010: p. 4)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เมื่อผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงของคำศัพท์แล้ว ส่งผลให้เกิดความรู้คำศัพท์ ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นฐานที่สำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ และนำไปสู่การใช้ภาษาอย่างเหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการใช้โฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนของรัฐบาลแห่งหนึ่งในอำเภอเมือง จังหวัดเลย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการใช้โฟนิกส์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน โดยการใช้โฟนิกส์
3. เพื่อประเมินวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการใช้โฟนิกส์

สมมุติฐาน

1. ผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านคำศัพท์เรื่อง My favorite subjects โดยใช้โฟนิกส์ เป็นเนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเมืองเลย อำเภอเมือง จังหวัดเลย จำนวน 1 ห้อง จำนวน 30 คน โดยมีกลุ่มควบคุมจำนวน 15 คน และกลุ่มทดลองจำนวน 15 คน

ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ โฟนิกส์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้โฟนิกส์

ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

นิยามศัพท์

1. การสอนแบบโฟนิกส์ หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกการออกเสียงพยัญชนะเสียง สระและการผสมเสียงให้เป็นคำ เพื่อที่จะสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องชัดเจน รวมไปถึงการสอนความหมายของคำศัพท์โดยใช้ภาพประกอบ ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมความพร้อม เป็นขั้นที่มีการใช้กิจกรรมที่สนุกสนาน เช่น เพลง เกม เพื่อเป็นการกระตุ้น และดึงดูดความสนใจของนักเรียน ขั้นนำเสนอเนื้อหาครูจะสอนเสียงของแต่ละพยัญชนะและสระแก่นักเรียน ขั้นฝึกปฏิบัติ ผู้เรียนฝึกการออกเสียงแต่ละหน่วยและผสมเสียงให้เป็นคำ และขั้นทบทวน เป็นขั้นที่ครูทบทวนความเข้าใจในเรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระ และความรู้คำศัพท์

2. ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนสามารถออกเสียง พยัญชนะเสียงสระแต่ละตัวและสามารถผสมเสียงให้เป็นคำ ได้อย่างถูกต้องชัดเจน โดยใช้แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการระบุความหมายของคำศัพท์ การโยงเส้นจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ โดยประเมินจากการทำแบบวัดความรู้คำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตัว

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่าน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ทำเป็นบททดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่เกิดจากเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เกี่ยวกับ คำศัพท์ สำนวน เนื้อเรื่อง และการจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และนำมาทำแบบฝึกหัดและ แบบทดสอบได้มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
2. เป็นแนวทางในการวิจัยโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนในระดับอื่นๆ ต่อไป
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระอื่นๆ ที่เน้นพัฒนาทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนและเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายและมีประสิทธิภาพ
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถทางการอ่านออกเสียงที่ดีขึ้น และเห็นความสำคัญของการใช้ และวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องการใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อ ต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนของรัฐบาลแห่งหนึ่งในอำเภอเมือง จังหวัดเลยจำนวน 1 ห้อง จำนวน 30 คน โดยมีกลุ่มควบคุมจำนวน 15 คน และกลุ่มทดลอง 15 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น 2 ประเภท คือ

2.1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนที่ใช้การสอนแบบโฟนิกส์จำนวน 1 แผน แผนละ 1 คาบ

คาบละ 50 นาทีรวมทั้งหมดเป็น 1 คาบ โดยขั้นตอนในการทำแผนการสอนสามารถสรุปได้ดังนี้

2.1.1. ศึกษาแนวทางการสอนจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโฟนิกส์

2.1.2. ศึกษาเอกสาร หน่วยเสียงคำศัพท์เหมาะสมกับเป้าหมายจากหนังสือการสอนแบบโฟ

นิสที่มีหน่วยเสียงที่นักเรียนควรทราบประกอบอยู่ด้วย ซึ่งหน่วยเสียงที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะและสระเดี่ยว เนื่องจากการสอนแบบโฟนิกส์ควรเริ่มจากขั้นตอนที่ง่ายไปสู่ขั้นตอนที่มีความซับซ้อน เพราะฉะนั้น ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศควรเริ่มจากพยัญชนะและสระเดี่ยวซึ่งเป็นเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อนก่อนที่จะเรียนพยัญชนะและสระประสมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น นอกจากนี้คำศัพท์ที่ใช้สอนในแต่ละแผนการสอนนั้นจะมีจำนวนแตกต่างกัน เนื่องจากเสียงบางเสียงในภาษาอังกฤษเป็นเสียงที่ผู้เรียนภาษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ อาจไม่คุ้นเคยหรือออกเสียงได้ยาก เช่น เสียงพยัญชนะ /r/, /dʒ/, /z/ เพราะฉะนั้นผู้สอนจึงเห็นว่าการ เรียนรู้โดยเริ่มจากคำศัพท์ที่ไม่มากจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่เครียด ไม่กดดันและพร้อมในการเรียนรู้ เสียง พยัญชนะ เสียงสระ ใหม่ๆ นอกจากนี้คำศัพท์หลายคำที่ผู้สอนนำมาประกอบการสอนนั้นเป็นคำศัพท์ ที่ผู้เรียนอาจไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยพอเจอมาก่อน ดังนั้นหากเรียนรู้คำศัพท์ในจำนวนที่มากเกินไปอาจ ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย และไม่สนใจในการเรียนรู้ สำหรับเสียงในแผนการสอนที่ 1 และ แผนการ สอนที่ 2 ที่มีการสอนมากกว่าหนึ่งเสียงนั้นเนื่องจาก หากสอนเพียงเสียงเดียวจะไม่สามารถนำเสียงมาผสมกันเป็นคำศัพท์ได้ ทั้งนี้ผู้สอนจึงเริ่มจากเสียงพยัญชนะและเสียงสระที่ง่ายต่อการออกเสียงก่อน นอกจากนี้ กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นจะสอดแทรกไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การฝึกออก เสียงพยัญชนะและสระ การผสมเสียง พยัญชนะและสระให้เป็นคำ รวมไปถึงการเล่นเกมที่สอดคล้องกับการสอนแบบโฟนิกส์ และการร้องเพลงประกอบทำทาง

2.2.3. เนื้อหาทั้งหมด 1 แผนการสอนนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 4 ท่านตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในเรื่องของ เสียง พยัญชนะ และคำศัพท์ที่จะนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งหลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญได้แก้ไขและตรวจสอบจนได้เนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนแล้ว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำแผนการสอนแบบโฟนิกส์

2.2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่

2.2.1) แบบทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งเป็นการวัดความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะ สระ และการผสมเสียงให้เป็นคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 คำต่อการทดสอบในแต่ละครั้ง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบการออกเสียงของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยกำหนดให้นักเรียน ออกเสียงแต่ละ

เสียงในคำศัพท์จากนั้นจึงผสมเสียงนั้นออกมาเป็นคำศัพท์ที่ถูกต้อง ชัดเจน แบบทดสอบความสามารถนี้ได้ปรับปรุงแก้ไข และผ่านการพิจารณาแล้วจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนนำมาทดสอบใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายหลังจากการใช้การสอนแบบโฟนิกส์

2.2.2.) แบบประเมินวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ปรับมาจากอัจฉรา วงศ์โสธร (2544) เพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือให้คะแนนความสามารถในการออกเสียงหลังการใช้การสอนแบบโฟนิกส์

นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนที่มีการปรับจากสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554)

คะแนน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
9.00-10.00	90 -100	ดีเยี่ยม
8.00-8.99	80 – 89	ดี
7.00-7.99	70 – 79	พอใช้
6.00-6.99	60 – 69	ผ่าน
0 – 5.99	0 – 59	ไม่ผ่าน

3. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล รูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียวโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ (ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนของรัฐบาลแห่งหนึ่งในอำเภอเมือง จังหวัดเลย ดังนั้นในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนแบบโฟนิกส์จำนวน 1 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมดเป็น 1 คาบ รวมระยะเวลาสอนทั้งสิ้น 1 สัปดาห์
2. ทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการใช้การสอนแบบโฟนิกส์
3. นำผลข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การหาคุณภาพเครื่องมือ

4.2 หาความง่ายและความเหมาะสมของหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ คำศัพท์รูปภาพที่ใช้ประกอบการสอน แบบทดสอบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติทั้งหมด 4 ท่านเป็นผู้พิจารณา ตรวจสอบ และแก้ไข

4.3 การวิเคราะห์เพื่อการวิจัย

ศึกษาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการสอนในทุกแผนการสอน โดยนำคะแนนความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งหมด 30 คน โดยมีกลุ่มควบคุมจำนวน 15 คน และกลุ่มทดลอง 15 คน และคะแนนความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินว่าผ่านเกณฑ์หรือไม่ในระดับใด ซึ่งร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มถือว่าผ่านเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดที่จัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพกระบวนการในการใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าประสิทธิภาพของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 0.05 อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และหลังเรียนด้วยด้วยการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent Samples) กำหนดการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เมื่อนำค่า t ที่คำนวณได้ไปเปรียบเทียบกับตารางค่าวิกฤตของที (Critical Values of t) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มควบคุมมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มควบคุมจริง และค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลองจริง ดังนั้น นักเรียนที่เรียนด้วยด้วยการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พบว่า พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.76 และเมื่อพิจารณาผลการประเมินความพึงพอใจเป็นรายข้อ ปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมากทุกข้อ

สรุป

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ โรงเรียนเมืองเลยอำเภอเมือง จังหวัดเลย มีประเด็นสำคัญสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ โฟนิกส์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนของรัฐบาลแห่งหนึ่งในอำเภอเมือง จังหวัดเลยมีประเด็นสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนาประสิทธิภาพของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การทดลองใช้แบบหนึ่งต่อหนึ่ง การทดลองใช้จริงมีประสิทธิภาพกลุ่มควบคุม (E1/E2) ตามลำดับดังนี้ 88.28/72.10

มีประสิทธิภาพกลุ่มทดลอง (E1/E2) ตามลำดับดังนี้ 88.28/68.70 และผลการหาประสิทธิภาพของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่ามีประสิทธิภาพกลุ่มควบคุม (E1/E2) เท่ากับ 87.66/84.16 และมีประสิทธิภาพกลุ่มทดลอง (E1/E2) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่เรียนด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ Phonetic กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับพอใจมาก โดยมีค่า เท่ากับ 4.47 และมีค่า เท่ากับ 0.76

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้น มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนสามารถออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้องมากขึ้นหลังการใช้การสอนแบบโฟนิกส์อันเนื่องมาจากสาเหตุที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

ประการแรก การสอนแบบโฟนิกส์ทำให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่ตนคุ้นเคยจากการฟังได้ถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น ซึ่งก่อนหน้านี้เมื่อนักเรียนสนทนากับครูชาวต่างชาติหรือกับเพื่อนต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร ผู้เรียนจะพูดคุยโดยไม่คำนึงถึงการออกเสียงว่า ถูกต้องตามหลักเกณฑ์หรือไม่ ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิดและต้องถามซ้ำในบางครั้ง เพราะฉะนั้นการสอนแบบ โฟนิกส์จึงสามารถแก้ไขการออกเสียงของนักเรียนได้ ผลงานชิ้นนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ Jones and

Deterding (2007) ที่กล่าวถึงการสอนแบบ โพนิกส์ว่าเป็น วิธีการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องของเสียงที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับตัวอักษรและสามารถใช้การถอดรหัสเสียงมาใช้เพื่อช่วยในการพัฒนาการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และเพื่อให้การสอนแบบโพนิกส์มีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น Levis and Elis (2006) กล่าวว่า ผู้เรียนควรได้เรียนรู้ โดยการเคลื่อนไหวร่างกายบ้าง เช่น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตัวอักษรและการออกเสียงตัวอักษรนั้นๆ ผ่านทางการร้องเพลงโดยมีท่าทางประกอบ สืบเนื่องจากการทดลองการที่ผู้วิจัยได้เปิดเพลงการสอนหน่วยเสียงแต่ละพยัญชนะและสระในแต่ละคาบ พร้อมทั้งท่าทางประกอบแล้ว จึงให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นจึงสอนนักเรียนว่าเสียงต่างๆ สามารถอยู่ส่วนไหนของคำได้บ้าง เช่น เสียง /a/ สามารถอยู่ได้ทั้งข้างหน้าและตรงกลาง ผู้วิจัย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เพลิดเพลิน ให้ความร่วมมือและเข้าใจในส่วนของเนื้อหาและการออกเสียงได้เป็นอย่างดี แต่เพื่อไม่ให้เกิดการเบื่อหน่ายหรือสภาวะตึงเครียด ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนระบายสีรูปภาพของเสียงที่นักเรียนเพิ่งได้ศึกษา ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและไม่รู้สึกว่าการเรียนเยาะจนเกินไป เมื่อนักเรียนคุ้นเคยกับเสียงแต่ละตัวแล้ว ในคาบถัดไป ซึ่งเป็นขั้นนำเสนอ ผู้วิจัยได้พิจารณาคำศัพท์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและได้นำเสนอคำศัพท์เหล่านี้ในรูปแบบของบัตรคำให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงร่วมกันเป็นคู่ การที่ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนออกเสียงแต่ละหน่วยเสียงแล้วนำมาผสมกันและอ่านเสียงที่ผสมได้ออกมาเป็นคำศัพท์นั้น ผู้วิจัยได้เห็นว่า นักเรียนเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนานและสามารถช่วยแก้ไขการออกเสียงของกันและกันไปในทางที่ถูกต้องมากขึ้น นอกจากนี้ระยะเวลาการสอนยังเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้แบบโพนิกส์ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Lewis and Elis (2006) ที่ว่าการเรียนในระยะสั้นส่งผลให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้ที่ใช้ระยะเวลาเรียนนาน ผู้วิจัยจึงกำหนดระยะเวลาการสอนเป็น 50 นาที ต่อคาบโดยประมาณ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปในเวลาที่พอเหมาะ ไม่นานเกินไปจนทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งเมื่อผู้วิจัยนำไปปฏิบัติจริงปรากฏว่าระยะเวลา 50 นาทีต่อคาบเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และไม่รู้สึกเบื่อในการเรียน

ประการที่สอง นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ใหม่ๆ ที่ตนไม่เคยได้พบเห็นหรือไม่เคยได้ยินมาก่อนได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เนื่องด้วยคำศัพท์หลายๆ คำที่ผู้วิจัยพิจารณาให้นักเรียนฝึกออกเสียงนั้นประกอบด้วยคำศัพท์ที่นักเรียนคุ้นเคยจากการสนทนา และคำศัพท์ที่แปลกใหม่สำหรับนักเรียนปะปนกันไป แต่เมื่อผู้วิจัยได้ใช้การสอนแบบโพนิกส์โดยเริ่มจากการสอนให้นักเรียนรู้จักเสียงของแต่ละพยัญชนะและสระ จึงทำให้การออกเสียงคำศัพท์ในสิ่งที่ตนไม่คุ้นเคยมาก่อนเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้นสำหรับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Gunning (2005) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องและชัดเจน โดยที่ไม่ต้องอาศัยการท่องจำ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถออกเสียงคำศัพท์ต่างๆ ที่เขาไม่เคยพบมาก่อนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งหากไม่มีการสอนแบบโพนิกส์ นักเรียนจะไม่สามารถออกเสียงหรืออ่านคำศัพท์ใหม่ๆ ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อนได้เลย

ประการที่สาม การสอนโพนิกส์แบบสร้างคำส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มีความมั่นใจในตนเองและอยากเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งก่อนหน้าที่จะได้รับการสอนโพนิกส์แบบสร้างคำ นักเรียนยังไม่มีความรู้ในเรื่องของการออกเสียงสระ และพยัญชนะมากนัก และหากให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จดจำคำศัพท์หลายๆ คำ อาจไม่ใช่เรื่องง่ายนัก เพราะหากเป็นเช่นนั้น นักเรียนอาจรู้สึกกดดัน เครียด และหากจำคำศัพท์นั้นๆ ไม่ได้นักเรียนก็จะไม่สามารถออกเสียงหรืออ่านได้เลย เนื่องจากยังไม่มีความรู้ในเรื่องของเสียงและตัวอักษรในภาษา ดังที่ อินทรีา ศรีประสิทธิ์ (2552) กล่าวว่า ระบบการสอนอ่านเป็นคำ เปรียบเสมือนกับการสอนให้ผู้เรียนอ่านแบบท่องจำและเมื่อพบคำที่ไม่เคยเห็นมาก่อนก็มักจะอ่านด้วยการเดา ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การสอน โพนิกส์แบบสร้างคำ เนื่องจาก Chew (2005) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนโพนิกส์แบบสร้างคำเป็นวิธีที่เหมาะสมแก่เด็กวัยเริ่มเรียนเป็นอย่างมาก เพราะเด็กยังไม่คุ้นเคยกับภาษาเขียน เด็กจึงต้องการวิธีเรียนรู้ความหมายของภาษาเขียนที่ง่ายและชัดเจน นั่นคือ ให้เด็กเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรที่เป็นรูปสัญลักษณ์และเสียงของตัวอักษรเหล่านั้น เพราะฉะนั้นการสอนโพนิกส์แบบสร้างจึงเหมาะสมที่สุดที่จะนำมาใช้ในการสอน จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่านักเรียนรู้สึกมั่นใจและกล้าที่จะออกเสียงคำศัพท์มากขึ้นเมื่อได้เรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร และหากเป็นคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย นักเรียนก็จะพยายามสะกดและผสมเสียงให้เป็นคำออกมาซึ่งอาจมีผิดบ้าง แต่พอได้ออกเสียงครั้งต่อไป พวกเขาก็สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง การที่นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้นั้น ส่งผลให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจ มั่นใจและอยากที่จะเรียนรู้มากขึ้น

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษว่ามีการพัฒนาขึ้นหรือไม่หลังการใช้การสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4 นั้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งหมด 30 คนโดยมีกลุ่มควบคุมจำนวน 15 คน และกลุ่มทดลองจำนวน 15 คน ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดคือร้อยละ 80 ซึ่งระดับคุณภาพส่วนใหญ่แล้วอยู่ในระดับ ดี และ ดีเยี่ยม อย่างไรก็ตามคะแนนของนักเรียนแต่ละคนอาจมีขึ้นลงบ้าง ทั้งนี้เนื่องจากเสียงบางเสียงในภาษาอังกฤษเป็นเสียงที่ผู้เรียนภาษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอาจไม่คุ้นเคยหรือออกเสียงได้ยาก เช่น เสียงพยัญชนะ /θ/, /ʃ/ เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการเรียนรู้โดยเริ่มจากคำศัพท์ที่ไม่มากจนเกินไป จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่เครียด ไม่กดดันและพร้อมในการเรียนรู้เสียงพยัญชนะ เสียงสระใหม่ๆ นอกจากนี้คำศัพท์หลายคำที่ผู้วิจัยนำมาประกอบการสอนนั้นเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนอาจไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยพบเจอมาก่อน ดังนั้นหากเรียนรู้คำศัพท์ในจำนวนที่มากเกินไปอาจทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและไม่สนใจในการเรียนรู้ก็เป็นได้

ดังนั้นโดยสรุปแล้วผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การใช้การสอนแบบโฟนิกส์สามารถพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติครูผู้สอนจะต้องตระหนักว่าการที่ให้นักเรียนจับคู่ฝึกออกเสียงคำศัพท์กันนั้น นักเรียนทุกคนจะต้องออกเสียงคำศัพท์ได้ทุกคำเพื่อที่จะไม่มีอุปสรรคต่อการเรียนรู้ในขั้นตอนต่อไปนั้น คือ ขั้นตอนการจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์

1.2 การใช้สื่อในการเรียนการสอน ควรเป็นสื่อที่มุ่งเน้นให้เกิดความรู้ต่อผู้เรียนให้มากที่สุด ซึ่งการใช้บัตรคำและรูปภาพถือได้ว่าเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพ แต่หากใช้รูปภาพที่ไม่ชัดเจนเข้าใจยาก อาจส่งผลให้ผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของรูปภาพนั้นๆ เพราะฉะนั้นการใช้รูปภาพที่ชัดเจน เข้าใจง่าย จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งเพราะจะช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจรูปภาพและทราบความหมายของคำศัพท์นั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ควรจะมีระยะเวลาการเรียนมากกว่า 1 สัปดาห์ เพื่อที่ว่าผู้เรียนจะได้ฝึกฝนและพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของตนให้มีความคล่องแคล่ว แม่นยำ และพร้อมที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมในระดับที่พัฒนาขึ้นไป

2.2 หากมีระยะการสอนที่มากกว่า 9 สัปดาห์ ควรจะมีการสอนแบบโฟนิกส์ที่เป็นเสียงสระประสมหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการออกเสียงหน่วยเสียงแต่ละหน่วยเรียบร้อยแล้ว เพราะจะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้เพิ่มเติมและเป็นความรู้ที่สามารถพัฒนาต่อยอดในลำดับต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตาม หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. (2556). “7 ยุทธศาสตร์การศึกษาเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุข”. ยุทธศาสตร์การศึกษาพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ การศึกษาเพื่อความอยู่เย็น เป็นสุข. ค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2564. จาก http://dlib.stou.ac.th/pdf/collect/Wichits/import/Wichit_Arti021/Wichit_Arti021.pdf.
- คันฉนิ โครตรบมพู, เชาว์ อินโย, และจุฑามาส ศรีจันทน์. (2559). โมเดลสมการโครงสร้างพระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 18 ฉบับที่ 4 ตุลาคม - ธันวาคม 2559. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/download/70985/57636. สืบค้นเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2564.

อินทรา ศรีประสิทธิ์. (2552). ทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับคนไทยที่ร่วมการวาง พื้นฐานด้วย Phonemic awareness & Phonics ตามด้วยการสอนอ่านเป็นคำ (whole language) เพื่อแก้ปัญหาอาการภาษาอังกฤษบกพร่อง (dyslexia) ของคนไทย. กรุงเทพฯ: UNESCO-APEID.

Chew, P. G. L. (2005). Change and continuity: English language teaching in Singapore. Retrieved, from <http://www.asian-efl-journal.com/march-05-pc.php>.

Gunning, G. T. (2005). Creating literacy instruction for all students. Boston: Library of Congress.

Jones, S. A., & Deterding, D. (2007). Phonics and beginning reading. Singapore: McGraw-Hill Education (Asia).

Lewis, M., & Ellis, S. (2006). Phonics practice, research, and policy. London: Paul Chapman Publishing. National Institute for Literacy. (2001). Put reading first. Retrieved May 2, 2017, from <https://lincs.ed.gov/publications/pdf/PRFbooklet.pdf>

Sangkhomon, S. (2010). The results of the learning activities on Thai Reading and Writing for pratomsuksa 1 students using Phonics technique. Mahasarakham: Master of Education degree, Mahasarakham University.